

Drevesu po zimi.

(Sonet.)

Opala te starka zima
Je vsega listja, cvetja, sada;
Zdaj golo si drevo in nima
Krasú ti več postava mlada!

Zemljan, i tebe - starka išče...
Samotno, mirno bo grobišče,
Znaj, nekdam tvoje — bivališče!

Sedaj pa spiš, da si počiješ...
Ko solnce gorko bo sijalo,
Tedaj življenje novo žiješ,
Spet krepko bodeš brstje gnalo..

Tam bode truplo počivalo
In mirno v sladkem snu čakalo,
Da bo se - Solnce prikazalo...

— ž.

Nevarno igranje.

(Konec.)

Da boste prav razumeli, zakaj sem zadnjič opisano mačje igranje imenoval tako nevarno, oglejte si najprej še enkrat sliko v drugi „Vrtčevi“ številki na strani 25.

Tam se posebno odlikuje mucka z lepim trakom okrog vrata. Ta se mi zdi najbolj razposajena. Bržkone je tudi grajske otroke najbolj zabavala; zato so ji navezali oni lični trak okrog vrata. Ob obleganju usodnega zaboječka je bila najdrznejša: vedno se je smukala okrog onega svitlega gumba pod robom. In tukaj je iskati vir strašnemu presenečenju, ki je kaže današnja slika.

Grajski otroci so bili dobili, kakor sem že unkrat nekaj omenil, ličen zaboječek, v katerem je bil skrit in zaprt strašni možic, ki ga vidite na današnji sliki. Pokrovček je bil pa tako naravnán, da se je hipoma odprl, če je le kdo nekoliko potisnil ali potegnil oni svitli gumb, ki je molel ven izpod vrha. Pa ravno ta opasni gumb je bil toliko všeč oni mucki z dičnim trakom, da se je tako dolgo obešala nanj in si igrala ž njim, da se je sprožilo... Grozovito je bilo presenečenje! Mucka, ki je poprej slonela na pokrovčku, je z veliko silo odletela na tla, ker je tako hitro in močno bušnil na kvišku! Onidve je pa pretresel nepopisen strah, ko sta urzli črnega „parklja“, ki je tako grozovito hudo gledal, kakor da bi bil prišel ravnokar iz pekla. Vse drugo vam je pa razvidno na sliki in si torej lahko sami sestavite konec dogodbe; pa smete povedati še komu drugemu, ako vas bo radovedno popraševal.

Notranjec.

